

Posudek vedoucího diplomové práce

Diplomant: Dominik Macek

Téma diplomové práce: Analýza recepce vybraných principů římského dědického práva ve střední Evropě

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Jan Šejdl, Ph.D.

Diplomant si jako své vlastní téma diplomové práce zvolil ne zcela snadnou materii římského práva dědického. Samotná formulace tématu práce umožnila diplomantovi postupovat tak, aby v rámci nároků, které jsou kladeny na diplomovou a obecně na právně-vědeckou práci, mohl si vybrat několik a právě tolik principů, které je možno v rozsahu diplomové práce zpracovat, a to do dostatečné hloubky analýsy. V samotném úvodu práce pak diplomant zužuje svůj text na dvě čelné zásady, jimž je pak celý text věnován, což je přístup chvályhodný, neboť tím zcela eliminuje povrchnost vlastní studie, ale naopak akcentuje hlubší směřování práce. Co se týče přínosů tématu pro současnost, tak tyto jsou nepopíratelné. Stále ještě relativně nová právní úprava dědického práva v Českých zemích je jedním z výhonů evropského právního myšlení a právní tradice, která, ať již reálně, či snad pouze proklamací na římském právu stojí, a tedy právě je to zase římské právo, kdo může těmto myšlenkám dát nový impuls či naopak obsah nebo úhel pohledu.

Co se týče rozsahu práce, tato splňuje svými 40 stranami, především pak co do počtu znaků, limity, které jsou na diplomovou práci kladeny. Práce je dále doplněna seznamem použitých zdrojů rozdělených na použitou literaturu, prameny, právní předpisy a ostatní zdroje, přičemž seznam použité literatury obsahuje cca 50 položek, kdy valná část z těchto jsou položkami zahraniční, především pak německé literatury. Seznam použitých pramenů pak obsahuje 75 fragmentů dobových právních textů.

Po stylistické stránce nelze mít k práci výhrad. Diplomant při psaní práce sice někdy používá poněkud belletrističtější styl, než bývá v odborných pracích zvykem, avšak to je možno mít za osobitou, autorskou licenci. Jinak práce splňuje stylistické nároky,

kteře jsou na odbornou práci v právní romanistice kladeny. Taktěž samotných překlepů a obdobných nedopatření je v práci minimum.

Co se týče vnitřní struktury předkládané diplomové práce, tato svojí strukturou veskrze logicky odpovídá struktuře tématu, jemuž se diplomant věnuje, a to nikoliv ve smyslu kapitol a dílčích částí práce, ale také ve smyslu vzájemné korelace mezi úvodem a naproti tomu závěrem práce. Samotné užší vymezení tématu práce bylo již komentováno výše.

Co se týče zdrojů práce a nakládání s nimi, je nutno zdůraznit, že diplomant ve své práci použil nemalé množství těchto zdrojů, jichž valná část je cizojazyčná, čímž je naplněn i překonán standard, který je na romanistickou diplomovou práci kladen. Co se týče nakládání s těmito zdroji, je nutno jednak zmínit způsob práce s odbornou literaturou, kdy tato je používána nikoliv jako pouhý zdroj informací, ale tyto jsou vzájemně mezi sebou konfrontovány a s jejich závěry je pracováno jako se zdroji pro vlastní závěry, což je postup více než ocenitelný. Co se provedení samotných citací, tyto jsou vedeny pečlivě a veskrze *lege artis*. Taktěž při práci s dobovými prameny diplomant s těmito jako se zdroji pracuje kreativně a v komplexu s výše zmíněnými zdroji mu přinášejí zajímavé poznatky. Je taktěž nutno ocenit, že diplomant tyto zdroje vždy autorsky překládá a tyto překlady je nutno mít za povedené. Co se týče citace těchto pramenů, tak tyto jsou opět provedeny *lege artis*. O kvalitě práce s prameny svědčí i 232 číslovaných poznámek pod čarou, kdy tyto jsou někdy poměrně obsáhlé a veškeré citace jsou soustředěny právě do nich.

Diplomant ve své práci překládá také nemalé množství vlastních myšlenek a závěrů, které mohou být předmětem diskuse, ale vždy tyto myšlenky podkládá zdroji, o něž se opírá, což svědčí o odrazu odborného právního myšlení, který vtiskl diplomant do své práce. Předložená práce zasahuje i do dalších struktur dědického práva a nabízí další možná zamyšlení, jako například otázku zásahu uvedených pravidel do principu *semel heres, semper heres*, nebo do římským právem jasně proponovaného významu vůle jednající osoby a právního důrazu na tuto vůli. I tato témata konečně mohou posloužit jako případné téma k obhajobě, vedle níže navržených.

Co se týče práce diplomanta na svém kvalifikačním spise, tak je nutno poznamenat, že tento plně využil jednak svého pobytu v zahraniční (na Vídeňské universitě) pro vyhledání zdrojů své diplomové práce (a taktěž tyto zdroje v práci dobře využil). Taktěž

text své diplomové práce průběžně překládal vedoucímu za účelem konzultace a využil právě tuto možnost, jak načerpat další schopnosti při psaní odborných právních textů. Konečně již v průběhu magisterského studia se diplomant, jakožto pomocná vědecká síla katedry právních dějin, účastnil několika vědeckých symposií, a to i aktivně. Před odbornou obcí přednesl několik referátů a taktéž i několik svých odborných textů i publikoval, což jistě není bohužel mezi magisterskými studenty jevem běžným.

Závěrem je nutné konstatovat, že předložená diplomová práce je více než zdařilá a překračuje nesporně kvalitu běžně předkládaných diplomových prací. Při samotné obhajobě lze navrhnout následující témata k odborné diskusi nad předkládaným spisem:

1. Vývoj nároků nepominutelného dědice od dědických k obligačním nárokům, a to ve světle principu pekuniární kondemnace.
2. Samotná úloha principů v dědickém právu – zdali se jedná o ideové maximy, korektory či zdali tyto disponují dalšími funkcemi.

Z výše uvedených důvodů navrhuji hodnocení diplomové práce stupněm výborně, a po úspěšně proběhlé obhajobě této práce zároveň s úspěšně proběhlou oborovou státní závěrečnou zkouškou navrhuji udělit diplomantovi titul Magistr University Karlovy.

V Hýskově 26. června A.D. 2020

JUDr. Jan Šejdl, Ph.D.